

Број: 05-05-1- 3342-2/11
Сарајево, 27. октобар 2011. године

Stamp: BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO

PRIMJENJENO	28-10-2011		
Organizacija Institucija	Клијент Број	Број Прилога	
	01,02-05-2-1145/11		

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију конвенције, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

UNIDROIT Конвенција о украденим или незаконито извезеним културним добрима.

Будући да је Министарство цивилних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање БиХ овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о конвенцији.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

Broj: 08/1-23-05-2-10423-3/11
Datum: 19. 10. 2011. godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMALIŠNO	27.10	2011.
Uspostavljeno		
Priloga	05-1	3342

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji UNIDROIT Konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima, dostavlja se

Dostavljamo Prijedlog odluke o ratifikaciji UNIDROIT Konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima koja je sačinjena u Rimu, 24. juna 1995.g. u jednom originalu na engleskom i na francuskom jeziku.

Predsjedništvo BiH je na 9. redovnoj sjednici održanoj 15. juna 2011.g. donijelo Odluku broj: 01-50-1-1899-39/11 o pristupanju Bosne i Hercegovine UNIDROIT Konvenciji o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima. Kopiju Odluke dostavljamo u prilogu.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je, na 159. sjednici održanoj 7. septembra 2011.godine, utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji UNIDROIT Konvencije (kopija obavijesti o Zaključku Vijeća ministara BiH u prilogu ovog akta).

Dostavljamo i kopiju mišljenja Ureda za zakonodavstvo Vijeća ministara BiH, akt broj: 01-02-192-1/11 od 17. 08. 2011.g, koje na Nacrt odluke nije imalo primjedbe.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH", broj 29/00), provede postupak ratifikacije predmetne konvencije.

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

UNIDROIT-ова КОНВЕНЦИЈА

о украденим или незаконито извезеним културним добрима

ДРЖАВЕ УГОВОРНИЦЕ ОВЕ КОНВЕНЦИЈЕ;

ОКУПЉЕНЕ у Риму на позив Владе Италијанске Републике од 7. до 24. јуна 1995. на Дипломатској конференцији за усвајање Нацрта UNIDROIT-ове конвенције о међународном поврату украдених или незаконито извезених културних добара;

УВЈЕРЕНЕ у суштинску важност заштите културне баштине и културне размјене за промовисање разумијевања међу народима, те ширења културе за добробит човјечанства и напредак цивилизације;

ДУБОКО ЗАБРИНУТЕ због незаконите трговине културним добрима и непоправљиве штете коју она често наноси, како самим добрима тако и културној баштини националних, племенских, аутохтоних или других заједница, као и баштини свих народа, а посебно пљачкањем археолошких налазишта што као резултат има ненадокнадив губитак археолошке, историјске и научне информације;

ОДЛУЧНЕ да ефикасно придонесу борби против незаконите трговине културним добрима предузимањем важне мјере утврђивања заједничких, минималних правних правила за реституцију и поврат културних добара између држава уговорница, са сврхом побољшања очувања и заштите културне баштине у интересу свих;

НАГЛАШАВАЈУЋИ да је ова Конвенција намијењена олакшавању реституције и поврата културних добара, те да постојање правних средстава, попут накнаде штете, потребних за ефикасну реституцију и поврат у неким државама, не подразумева да се таква правна средства требају усвојити у другим државама;

ПОТВРЂУЈУЋИ да усвајање одредаба ове Конвенције убудуће ни на који начин не значи потврђивање законитости противправних послова било које врсте који су настали прије ступања на снагу ове Конвенције;

СВЈЕСНЕ да сама ова Конвенција неће ријешити проблеме настале противправном трговином, већ да се њоме покреће процес који ће појачати међународну културну сарадњу и очувати одговарајућу улогу законите трговине и међудржавних споразума о културној размјени;

ПРИХВАТАЈУЋИ да провођење ове Конвенције требају да прате друге ефикасне мјере за заштиту културних добара, као што су стварање и употреба евиденција, физичка заштита археолошких налазишта и техничка сарадња;

УВАЖАВАЈУЋИ рад разних тијела која се баве заштитом културне баштине, а нарочито УНЕСКО Конвенцију из 1970. о незаконитој трговини те израду кодекса понашања у приватном сектору;

ДОГОВОРИЛЕ СУ СЕ као што слиједи:

I. поглавље - ПОДРУЧЈЕ ПРИМЈЕНЕ И ДЕФИНИЦИЈА

Члан 1.

Ова Конвенција се примјењује на захтјеве који имају међународно значење за:

- (а) реституцију украдених културних добара;
- (б) поврат културних добара однесених с територије државе уговорнице супротно њеном законодавству које уређује извоз културних добара са сврхом заштите њене културне баштине (у даљем тексту: »незаконито извезена културна добра«).

Члан 2.

У смислу ове Конвенције, културна добра су они предмети који су на вјерској или свјетовној основи важни за археологију, праисторију, историју, књижевност, умјетност или науку, а припадају једној од група пописаних у Анексу ове Конвенције.

II. поглавље - РЕСТИТУЦИЈА УКРАДЕНИХ КУЛТУРНИХ ДОБАРА

Члан 3.

- (1) Ималац ће вратити културно добро које је било украдено.
- (2) У смислу ове Конвенције, добро које је незаконито ископано или законито ископано, а незаконито задржано сматра се украденим, када је то у складу са законом државе у којој је ископавање обављено.
- (3) Сваки захтјев за реституцију треба поднијети у року од три године од тренутка када је подносилац сазнао за мјесто у којем се културно добро налази и идентитет имаоца, а у сваком случају у року од педесет година од тренутка крађе.
- (4) Међутим, подношење захтјева за реституцију културног добра, које чини саставни дио идентификованог споменика или археолошког налазишта, или јавне збирке, није подвргнуто другом временском ограничењу осим ограничења од три године рачунајући од тренутка кад је подносилац сазнао за мјесто у којем се културно добро налази и идентитет имаоца.
- (5) Без обзира на одредбе претходног става, свака држава уговорница може изјавити да захтјев за реституцију подлијеже временском ограничењу од 75 година или дужем периоду када је тако предвиђено њеним законодавством. Захтјев за реституцију поднесен у другој држави уговорници у погледу културног добра одвојеног од споменика, археолошког налазишта или из јавне збирке у држави уговорници, која је дала такву изјаву, такође подлијеже таквом временском ограничењу.

(6) Изјаву наведену у претходном ставу треба дати у тренутку потписа, ратификације, прихватања, одобрења или приступања.

(7) У смислу ове Конвенције »јавна збирка« се састоји од групе пописаних или другачије идентификованих културних добара у власништву:

(а) државе уговорнице,

(б) регионалног или локалног тијела власти државе уговорнице,

(ц) вјерске институције у држави уговорници,

(д) институције основане преваходно у културне, образовне или научне сврхе у држави уговорници те признате у тој држави за институцију која служи јавном интересу.

(8) Уз то, захтјев за реституцију сакралног културног добра или за заједницу важног културног добра, које посједује и користи нека племенска или аутохтона заједница државе уговорнице у оквиру своје традиционалне или ритуалне употребе, подлијеже временском ограничењу које се примјењује на јавне збирке.

Члан 4.

(1) Ималац украденог културног добра од којег је затражен поврат, има у вријеме поврата право на исплату правичне и разумне накнаде, под условом да није знао нити је требао разумно знати да је добро украдено те може доказати да је поступио с дужном пажњом приликом његовог стицања.

(2) Не дирајући у право имаоца на накнаду из претходног става, треба предузети разумне напоре да особа која је предала културно добро имаоцу, или сваки ранији преносилац, захтијева накнаду гдје је то у складу са законодавством државе у којој је захтјев поднесен.

(3) Исплатом накнаде имаоцу од стране подносиоца захтјева, када је ова затражена, не дира се у право подносиоца захтјева да је намири од било које друге особе.

(4) При утврђивању да ли је ималац поступао с дужном пажњом, узеће се у обзир околности стицања, укључујући и својство странака, плаћену цијену, чињеницу је ли ималац обавио увид у иједан разумно доступан регистар украдених културних добара, те сви други битни подаци и документација, које је могао разумно прибавити, као и чињеницу да ли се ималац савјетовао с доступним посредницима или предузео иједну другу радњу коју би разумна особа предузела у датим околностима.

(5) Ималац не може бити у повољнијем положају од особе од које је стекао културно добро наслијеђивањем или на други начин без накнаде.

III. поглавље - ПОВРАТ НЕЗАКОНИТО ИЗВЕЗЕНИХ КУЛТУРНИХ ДОБАРА

Члан 5.

(1) Држава уговорница може затражити од суда или другог надлежног тијела друге државе уговорнице да нареди поврат културног добра које је с територије државе која потражује добро незаконито извезено.

(2) Културно добро које је привремено извезено с територије државе која потражује добро са сврхама као што су излагање, истраживање, рестаурација, у складу са одобрењем издатим у складу са законодавством те државе о његовом извозу и заштити сопствене културне баштине, а није враћено у складу с условима из одобрења, сматра се незаконито извезеним.

(3) Суд или друго надлежно тијело државе којој је упућен захтјев наредиће поврат незаконито извезеног културног добра ако држава која потражује добро утврди да одношење тог добра с њене територије значајно штети једном или више од сљедећих интереса:

(а) физичком очувању добра или његовог окружења,

(б) цјеловитости неког сложеног добра,

(ц) очувању неке информације, на примјер информације научног или историјског карактера,

(д) традиционалној или ритуалној употреби добра од стране племенске или аутохтоне заједнице,

или утврди да је добро од изузетног културног значаја за државу која потражује добро.

(4) Сваки захтјев постављен на основу става 1. овог члана мора садржавати или бити праћен информацијом чињеничне или правне природе која може помоћи суду или другом надлежном тијелу државе којој је упућен захтјев у утврђивању јесу ли испуњени захтјеви из ставова 1. до 3.

(5) Сваки захтјев за повратом треба поднијети у року од три године рачунајући од времена кад је држава која потражује добро сазнала за мјесто гдје се добро налази и идентитет његовог имаоца, а у сваком случају у року од педесет година од дана извоза или од дана на који је добро требало бити враћено према одобрењу из става 2. овог члана.

Члан 6.

(1) Ималац украденог културног добра који га је стекао након што је оно било незаконито извезено има право, у вријеме његовог поврата, да му држава која потражује добро исплати правичну и разумну накнаду, под условом да он није знао нити је требао разумно знати да је добро било незаконито извезено.

(2) При утврђивању да ли је ималац знао или је требао разумно знати да је културно добро било незаконито извезено, узео се у обзир околности стицања, укључујући недостатак потврде о извозу какву прописује законодавство државе која потражује добро.

(3) Умјесто накнаде, а у договору са државом која потражује добро, ималац од којег се захтијева поврат културног добра тој држави, може одлучити:

(а) задржати власништво добра; или

(б) пренијети власништво, уз наплату или без наплате, на лице по свом избору, које стално борави у држави која потражује добро, а које прибави потребне гаранције.

(4) Трошкове поврата културног добра према овом члану сноси држава која потражује добро, чиме се не дира у њено право да те трошкове надокнади од било ког другог лица,

(5) Ималац не може бити у повољнијем положају од лица од којег је стекао културно добро наслијеђивањем или на други начин без накнаде.

Члан 7.

(1) Одредбе овог поглавља не примјењују се када:

(а) извоз културног добра више није незаконит у тренутку кад је затражен поврат; или

(б) је добро било извезено за живота лица које га је створило или у року од педесет година након смрти тог лица.

(2) Без обзира на одредбе тачке (б) у претходном ставу, одредбе овог поглавља примјењују се када је културно добро направио припадник или припадници племенске или аутохтоне заједнице за употребу те заједнице, а добро се враћа тој заједници.

IV. поглавље - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 8.

(1) Захтјев према поглављу II. и захтјев према поглављу III. могу се поднијети судовима или другим надлежним тијелима државе уговорнице у којој се културно добро налази, поред судова и других надлежних тијела која су иначе надлежна према прописима на снази у државама уговорницама.

(2) Странке се могу споразумијети да спор поднесу било којем суду или другом надлежном тијелу власти или на арбитражу.

(3) Може се прибјећи одређивању привремених мјера, укључујући заштитне, које су предвиђене према закону државе уговорнице у којој се налази добро, чак и када је захтјев за реституцију или захтјев за повратом добра поднесен судовима или другим надлежним тијелима неке друге државе уговорнице.

Члан 9.

(1) Ништа у овој Конвенцији не спречава државу уговорницу да примијени било које правило које је повољније за реституцију или за поврат украдених или незаконито извезених културних добара од правила предвиђених овом Конвенцијом.

(2) Овај члан се неће тумачити као стварање обавезе за признавање или извршавање одлуке суда или другог надлежног тијела неке друге државе уговорнице, која одступа од одредби ове Конвенције.

Члан 10.

(1) Одредбе поглавља II. примјењују се само на културна добра која су украдена након ступања на снагу ове Конвенције за државу у којој је захтјев поднесен, под условом:

(a) да је добро украдено с територије државе уговорнице након ступања на снагу ове Конвенције за ту државу; или

(б) да се добро налази у држави уговорници након ступања на снагу ове Конвенције за ту државу.

(2) Одредбе поглавља III. примјењују се само на културно добро које је незаконито извезено након ступања на снагу ове Конвенције за државу која потражује добро као и за државу у којој се захтјев подноси.

(3) Ова Конвенција ни на који начин не легализује било какав незаконит посао, који је обављен прије ступања на снагу ове Конвенције, или који је искључен према ставовима (1) и (2) овога члана, нити ограничава право државе или другог лица да постави захтјев у складу са правним средствима доступним изван оквира ове Конвенције, за реституцију или поврат културног добра, које је украдено или незаконито извезено прије ступања на снагу ове Конвенције.

V. поглавље - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 11.

(1) Ова је Конвенција отворена за потписивање на завршном састанку Дипломатске конференције за усвајање нацрта UNIDROIT-ове Конвенције о међународном поврату украдених или незаконито извезених културних добара, а остаће отворена за потписивање од стране свих држава у Риму до јуна 1996. године.

(2) Ова Конвенција подлијеже ратификацији, прихватању или одобрењу држава које су је потписале.

(3) Ова је Конвенција отворена за приступање за све државе које нису потписнице, од дана од којег је отворена за потписивање.

(4) Ратификација, прихват, одобрење или приступање подлијежу полагању формалне исправе с тим ефектом код депозитара.

Члан 12.

(1) Ова Конвенција ступа на снагу првог дана шестог мјесеца од дана полагања пете исправе о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању.

(2) За сваку државу која ратификује, прихвати или одобри ову Конвенцију или јој приступи након полагања пете исправе о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању, ова Конвенција ступа на снагу првог дана шестог мјесеца од дана полагања њене исправе о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању.

Члан 13.

(1) Ова Конвенција не утиче ни на коју међународну исправу којом се било која држава уговорница правно обавезала и која садржи одредбе о питањима која уређује ова Конвенција, осим ако државе, обавезане таквом исправом, не дају супротну изјаву.

(2) Свака држава уговорница може склопити споразуме с једном или више држава уговорница, с циљем боље примјене ове Конвенције у њиховим међусобним односима. Државе, које су склопиле такав споразум, један примјерак предају депозитару.

(3) У својим међусобним односима државе уговорнице, које су чланови организација економског удруживања или регионалних тијела, могу изјавити да ће примјењивати унутрашња правила тих организација или тијела, па стога међу собом неће примјењивати одредбе ове Конвенције, опсег чије примјене се преклапају с опсегом примјене тих правила.

Члан 14.

(1) Ако држава уговорница има двије или више територијалних јединица, она може, без обзира имају ли оне различите законе примјењиве на питања из ове Конвенције, у вријеме потписивања или полагања своје исправе о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању изјавити да ће се ова Конвенција протезати на све њене територијалне јединице или на само једну или неке од њих, а ту изјаву може у било које вријеме замијенити другом изјавом.

(2) Те се изјаве морају нотификовати депозитару, а у њима морају бити изричито наведене територијалне јединице на које се ова Конвенција односи.

(3) Ако се, на основу изјаве према овом члану, ова Конвенција односи на једну или више територијалних јединица, али не на све територијалне јединице државе уговорнице, сматраће се:

а) да се територија државе уговорнице у члану 1. односи на територију територијалне јединице те државе;

б) да се суд или друго надлежно тијело државе уговорнице, или државе којој се обраћа, односи на суд или друго надлежно тијело територијалне јединице те државе;

ц) да се држава уговорница у члану 8. (1), у којој се налази културно добро, односи на територијалну јединицу те државе у којој се добро налази;

д) да се право државе уговорнице, у којој се налази добро, у члану 8. (3) односи на право територијалне јединице те државе у којој се добро налази; и

е) да се под државом уговорницом у члану 9. подразумејева територијална јединица те државе.

(4) Ако држава уговорница не да изјаву према ставу 1. овог члана, ова се Конвенција односи на све територијалне јединице те државе.

Члан 15.

(1) Изјаве, учињене према овој Конвенцији у вријеме потписивања, подлијежу потврђивању након ратификације, прихвата или одобрења.

(2) Изјаве и потврде изјава морају се дати писано и службено нотификовати депозитару.

(3) Изјава ступа на снагу истовремено са ступањем на снагу ове Конвенције за дату државу. Међутим, изјава у којој депозитар прими службену нотификацију након тога, ступа на снагу првог дана шестог мјесеца након дана њеног полагања код депозитара.

(4) Свака држава, која достави изјаву према овој Конвенцији, може је у било које вријеме повући службеном писаном нотификацијом, упућеном депозитару. То повлачење ступа на снагу првог дана шестог мјесеца након дана полагања нотификације.

Члан 16.

(1) Свака држава уговорница ће, у вријеме потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања, изјавити да јој друга држава може према члану 8. поднијети захтјева за реституцију или поврат културних добара према једном или више сљедећих поступака:

(а) непосредно судовима или другим надлежним тијелима државе која даје изјаву;

(б) преко једног или више тијела, које је та држава одредила да примају такве захтјева и упућују их судовима или другим надлежним тијелима те државе;

(ц) дипломатским или конзуларним путем.

(2) Свака држава уговорница може одредити судове или друга надлежна тијела да нареду реституцију или поврат културних добара према одредбама поглавља II. и III.

(3) Изјаве дате према ставовима 1. и 2. овог члана могу се у било које вријеме измијенити новом изјавом.

(4) Одредбе ставова 1. до 3. овог члана не утичу на билатералне или мултилатералне споразуме о судској помоћи у вези с грађанским или трговачким правним стварима које могу постојати између држава уговорница.

Члан 17.

Свака држава уговорница ће, најкасније шест мјесеци од дана полагања своје исправе о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању, депозитару предати писану информацију, на једном од службених језика Конвенције, о законима који уређују извоз културних добара. Ове се информације, према потреби, с времена на вријеме обнављају.

Члан 18.

Нису допуштене резерве, осим оних које су изричито одобрене у овој Конвенцији.

Члан 19.

(1) Било која држава уговорница може отказати ову Конвенцију, у било које вријеме након њеног ступања на снагу за ту државу, полагањем исправе с таквим учинком код депозитара.

(2) Отказивање ступа на снагу првог дана шестог мјесеца након полагања исправе о отказивању код депозитара. Ако је у исправу о отказивању назначен дужи период за ступање на снагу отказивања, оно ступа на снагу по истеку тог дужег периода након полагања исправе код депозитара.

(3) Без обзира на такво отказивање, ова се Конвенција примјењује на захтјев за реституцију или поврат културног добра, који је поднесен прије ступања на снагу отказивања.

Члан 20.

Предсједник Међународног института за унификацију приватног права (UNIDROIT) може, у правилним размацима, или у било које вријеме на захтјев пет држава уговорница, сазвати посебан одбор да би се размотрило практично дјеловање ове Конвенције.

Члан 21.

(1) Ова се Конвенција полаже код Владе Италијанске Републике.

(2) Влада Италијанске Републике ће:

(а) обавијестити све државе, које су потписале ову Конвенцију или су јој приступиле, те предсједника Међународног института за унификацију приватног права (UNIDROIT) о:

(i) сваком новом потписивању или полагању исправе о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању, заједно с њиховим датумом;

(ii) свакој изјави, учињеној у складу с овом Конвенцијом;

(iii) повлачењу сваке изјаве;

(iv) дану ступања на снагу ове Конвенције;

(v) споразумима на које се односи члан 13.;

(vi) похрањивању исправе о отказивању ове Конвенције, заједно с даном њеног полагања и даном њеног ступања на снагу;

(б) прослиједити овјерене истовјетне копије ове Конвенције свим државама потписницама, свим државама које приступе Конвенцији и предсједнику Међународног института за унификацију приватног права (UNIDROIT);

(ц) обављати друге дужности, које су уобичајене за депозитаре.

У ПОТВРДУ ГОРЕ НАВЕДЕНОГ, доле потписани опуномоћеници, прописно овлашћени, потписали су ову Конвенцију.

САЧИЊЕНО у Риму, двадесет четвртог јуна, хиљаду деветсто деведесет и пете, у једном оригиналу, на енглеском и на француском језику, при чему су оба текста једнако вјеродостојна.

АНЕКС

а) ријетке збирке и примјерци фауне, флоре и минерала, анатомски примјерци те предмети од палеонтолошког интереса;

б) добра везана уз историју, укључујући историју науке и технологије те војну и друштвену историју, добра везана уз живот народних вођа, мислилаца, научника и умјетника, те уз догађаје од националног значаја;

ц) налази археолошких ископавања (било регуларних било недопуштених) или археолошких открића;

д) дијелови умјетничких или историјских споменика односно дијелови археолошких налазишта;

е) антиквитети старији од стотину година, попут натписа, новчића или угравираних печата;

ф) етнолошки предмети;

г) добра од умјетничког интереса, као што су:

(i) слике и цртежи свих врста технике у цијелини направљени руком на сваком материјалу (изузев индустријског дизајна и ручно обрађених предмета занатске производње)

(ii) оригинална дјела споменичке пластике и скулптура у сваком материјалу;

(iii) оригинална графика, отисци и литографије;

(iv) оригиналне умјетничке монтаже и инсталације у сваком материјалу;

х) ријетки рукописи и инкунабуле, старе књиге, исправе и публикације од посебног интереса (историјског, умјетничког, научног, књижевног, итд.),

појединачно или у збиркама;

и) поштанске, таксене и сличне марке, појединачно или у збиркама;

ј) архивска грађа, укључујући тонске записе, фотографске и кинематографске архиве;

к) дијелови намјештаја старији од стотину година и стари музички инструменти.

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у *Службеном гласнику БиХ* на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број: _____

Сарајево, _____ . године

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ

Жељко Комшић